

Kategorier af Beværtning, idet den opretholder Forskellen mellem Gæstgiveri og Værtshushold. Dette Forhold har som bekendt givet Anledning til megen Strid, navnlig her i Kjøbenhavn, og i særlig Grad vil Kjøbenhavn komme til at lide derunder, efter at man fra Høfesterets Side har hævdet den Anskuelse, at en Gæstgiver vel kunde baade herbergere rejsende og beværte andre end rejsende, men at han vilde gøre sig skyldig i ulovlig Næringsdrift, hvis han ikke havde sin største Indtægt af sin Herbergering, af sit Gæstgiveri, hvis det altsaa maatte befindes, at han havde sin største Forretning ved at beværte Folk. Dette er i sig selv en ganske uholdbar Tilstand, og den er Regeringen i sit Forslag for saa vidt gaaet bort fra, som den i Lovforslagets § 1 fastsætter, at Adkomsten for Gæstgiveri giver Afgang til at herbergere og beværte rejsende, hvori altsaa ligger, at det er vedkommende forbudt at beværte ikke-rejsende. Men da det sikkert er ganske umuligt at overholde denne Bestemmelse, foreslaar det Mindretal, hvortil jeg hører, at denne Paragraf gaar ud.

Endringsforslaget under Nr. 65 er jo det Endringsforslag, som i Hovedsagen vil være det bestemmende for alle de øvrige Forslags Skæbne, idet det er det Forslag, der bestemmer, hvad der skal være det afgørende for at kunne drive en Beværtningsnæring, nemlig at der hertil udkræves i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder Borgerstøb og paa Landet Næringsbevis. Som det vil ses af Betænkningen, har Mindretallet ogsaa gjort opmærksom paa, at det vil betragte Afstemningen over Endringsforslaget under Nr. 65 som afgørende, for de øvrige Endringsforslag til det første Afnit, der angaar Beværtning. Hvad der er fremkommet i Udvalget, har ikke kunnet overbevise os om, at det vilde være rigtigt at gaa til de Foranstaltninger, som Regeringen har foreslaaet, selv med de Modifikationer, som Udvalgets Flertal er fremkommet med, navnlig da den, at det skal være de kommunale Raad, der skulle bestemme, hvor stort et Antal og hvilke Personer der skulle have Ret til Udskænkning og overhovedet til Beværtning. Jeg har haft en ganske særlig Grund til at gøre den Anskuelse gældende, at det er uheldigt at gaa den af Regeringen og Flertallet foreslaaede Vej, eller at det i alt Fald ikke kan ses, at der vilde blive bundet noget særligt derved, idet jeg har haft Sæde i et Udvalg i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, hvor vi i lang Tid have beskæftiget os med denne Sag, og hvor der er fremkommet forskellige Oplysninger, deriblandt Udtalelser fra Politimyndighederne

om, hvorvidt man fra Politiets Side havde mærket noget til at Udrueligheden er bleven fremmet, eller overhovedet har set noget, der kunde tyde paa, at Drifkeriet og de dermed forbundne Under ere blevne indskrænkede i Kjøbenhavn, efter at man ikke har udstedt Beværterborgerstæber der siden 1882, eller med andre Ord, fordi Antallet af Beværtningssteder i Kjøbenhavn i de sidste 14—15 Aar faktisk er blevet ganske betydelig reduceret. Udtalelserne fra Politiet herom gaa ud paa, at man ikke har fundet, at denne Omstændighed i nogen Grad har bidraget til at gøre Forholdene enten bedre eller værre, og man skulde dog tro, at naar Forholdet er dette, at man under en normal Udvikling vilde have haft omtrent 1,600 Beværtere i Kjøbenhavn, medens man nu kun har 800, maatte denne Omstændighed vise sin Indflydelse. Men Politiet siger, at der ikke kan tillægges denne Omstændighed nogen som helst Betydning, og jeg tror derfor ikke, at der er meget, der taler for, at en betydelig Indskrænkning af Antallet af Beværtningssteder i nogen nærværdig Grad vil kunne bidrage til at hemme det skadelige Drifkeri. For øvrigt vides det jo, hvor vanskeligt det overhovedet er at paa-vise Virkningen af den Slags forebyggende Foranstaltninger. Man har gennem „Statistisk Bureau“ søgt Oplysninger i forskellige Retninger om Antallet af dem, der paa Hospitalet ere blevne behandlede for Drankersygdhed, om hvor mange der ere anholdte for Druffenstøb, om de Tilfælde, hvor overdreven Nydelse af Spiritus maa antages at have været Aarsagen til Sindsygdhed, men det er meget sparsomt, hvad man har faaet at vide paa denne Maade, og de Tal, der ere komne frem, ere ikke meget talende, saa at det viser sig at være ret vanskeligt at efterspore Virkningerne af Foranstaltninger som de omhandlede. Her vil man nu rimeligvis møde mig med den Indvending, at en af Grundene til, at man i saa ringe Grad har mærket de forskellige Virkninger, er, at man ikke har faaet Foranstaltningerne gennemførte i fuldt Maal. Man vil sige, at det er et meget stort Antal Beværtningssteder, der endnu findes i Kjøbenhavn, men at der, naar vi nu faa en Lov som den foreliggende, i forholdsvis kort Tid vil komme et meget ringere Antal, og saa komme de betydeligserige Virkninger af Systemet frem. Ja, den Indvending kende vi jo saa godt paa forskellige andre Omraader, at man ikke kan faa Lov til at lade sine Principper virke fuldt ud. Naar der f. Eks. er Tale om Told, og man saa siger til Beskyttelsesmændene: Vi have jo allerede Beskyttelse,